

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

De Vita Et Rebus Gestis Christophori Bernardi Episcopi Et Principis Monasteriensis Decas

Alpen, Johann von

Coesfeldiae, 1694

10. Monasterienses à Batavis petunt Vrbi præsidiarios. Clam super eo tractatur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68495](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68495)

fore privilegiorum ac libertatis, juri-
rumque integritatem: Et si Monaste-
rienses reliquarum Civitatum consensum
antea probaverint, Civitatem suam
societati Hanseatica inclusam iri, iis
tamen conditionibus, quibus postea con-
ventum fuerit consensu sociorum.

Dato hoc Ordinum responso Mona-
sterium redire parant; sed memores litte-
rarum & severæ jussionis, quâ Princeps his
diebus Senatam territarat, sui non satis se-
curi ab Ordinibus diploma tutelare petunt
& militum manum, quorum comitatu salvi
in Urbem reducantur. Néque difficulter
impetrant, ceu novum Principis irrita-
mentum. Nam moniti Cives, stipatos
equestri Batavorum turmâ Ablegatos re-
verti, nec procul esse Monasterio, & ipsi
pridie sub primam noctis, incio militiæ
Præfecto, multum ex Urbe armatum mi-
litem obviam mittunt, atque ita inter Tu-
telares Hollandos, & præsidarios Mona-
sterienses ad tympanorum, tubarumque
sonum quinto Nonas Maji in Civitatem
incolumes deducunt. Id quod iterum
Princeps territorij violationem interpreta-
batur.

Leo ab Aitzema jam perentiscens in
rebus Monasteriensibus fervorem animo-
rum apud Batavos indies magis deponi,
nec qui expectabatur à tribus Urbibus Han-
scaticis

Ablega-
ti re-
deunt
Mona-
sterium.

Sub præ-
sidio
militis
Batavi.

10.

Mona-
sterien-
ses pe-
tunt à
Batavia.

1658.

seaticis consensum facile secuturum, patrocinio Civitatis cupiebat exonerari; sed & litteris & novis iterum man. latis firmatur. Ipsi namque & cum primis *Guilielmo Adriano Comiti Flodorpio* die vigesimâ septimâ Maij committunt. Ordinibus ut probent præsens undequaque periculum & inde necessitatem Civibus impositam jurium suorum ac libertatis conservandæ. Id cum fieri nequeat sine militum subsidio, nec ij opportunè nunc conscribi possint, orent omni contentione

*Civitati
sua præ-
sidia-
rios.*

Fœderatos Ordines, ut dimittant, solvantque sacramento pedites mille, aut tot centurias, quæ eum numerum exæquent, liceâtque iis, sed Civitati denuò juratis Urbis stipendia merere, quamdiu opus visum fuerit. Quod si etiam præter spem contingeret, armatâ rursùm manu Civitatem infestari, ne deserant, sed uti æstare nuperâ, aut amicâ intercessione, aut iis mediis succurrant, quæ opportuna videantur tuendæ securitati. Volunt autem, ne præsentis mandati argumentum propaleatur.

*Clam
super eo
tracta-
tur.*

Igitur *Flodorpius Comes & Aitzema* à Rep. nominari quosdam petunt, cum quibus de re Monasteriensi secretò agatur. Inter designatos nonnulli quibus Religio Reformatæ cordi, curaque erat, haud surdis auribus postulata Monasteriensium excepere: opportunam rati hanc occasionem, sub

sub umbrâ tot præfidiariorum, si non Religionem, certè Religionem in Episcopali Urbe, magno multorum nobilium, vicinorumque desiderio firmandi. Verùm Hollandia, & cùm primis Urbs *Amstelodamum* bello, quod in septentrione gerebatur, & salutis Balthici maris intentiores, à rebus Monasteriensibus facilè avertentur, & ipsum *Flodorpium* Comitem impedimenta aliò abstraxere, qui nec diu post re penitiùs consideratâ se prorsùs abdicat, refarturus prudentiâ, quod fortè præceps errârat.

Nova cum Batavis emergebat sub hoc tempus molestia. Quispiam Ordinum *Hessia-Grammateo* à calamis, reus agebatur re-
 velati decreti secretioris *Joanni Hessingio*, Princi-
 ac propterea ad octennium ex *Hollandiæ* *pis Haga*
 Comitatu exulare iussus. Quodque *Hes-* *minister,*
singius, qui Principis *Hagæ* Minister ac *capri-*
 negotiorum gestor erat, & ipse attinere-
 tur, estimationem sui læsam arbitratus
Christophorus Bernardus, è Concilio in *Legatio-*
 Hollandiam ocyùs ablegat *Henricum Bat-*
zium Jurisperitum, ut dimitti *Hessingium* *zèl di-*
 postularet. Qui & *Hagam* appulsus in iis, *mittitur,*
 quæ iussa erant, exequendis impiger, *Vi-*
 rum ajebat, *variorum esse Principum*
ministrum, litteris non unis publica
 fidei probatum, tabulis inscriptum, agni-
 tumque. Si pater filium appellet, eum,
 quò